

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת נח תשפ"ה / גליון מס' 129

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף קל:

"אין למדין... ולא מפי מעשה"

בגמרא השבוע לומדים אנו שהרואה את רבו נוהג באופן מסוים שנראה לו מנוגד להלכה, לא יפסוק על פי הסיפור שכך ההלכה. מאחר שלא בירר למה נהג כך רבו, יתכן שההלכה אינה כך, אלא שהייתה סיבה יוצאת מן הכלל לנוהג זה. אין ללמוד מכך להלכה

חסידיו של הרבי רבי בונם מפשיסחא נקלעו לדנציג, העיר בה עסק הרבי במסחר בשנותיו הצעירות. אחד מפוחזי המקום הציע להם להיכנס לבית הימורים, והם נדהמו: "מה זאת עלתה על דעתך?!". - הזדעזעו החסידים, אלא שהליצן פרץ בצחוק: "ואם אספר לכם שהרבי שלכם בילה איתי במשחקי קלפים לילה שלם... תסכימו?!". החסידים הנבוכים לא השיבו, אך כששבו לרבי לא היססו ונכנסו לרבי לספר את אשר שמעו; הרבי שמע ואישר: "צודק האיש", אלא שמיד הסביר: "היה זה בתקופה שאותו בחור היה בראשית הידרדרותו, לילה אחד ראיתו צועד לבית הוללות, ומתוך שידעתי כי ביקור שכזה יחסל כל שריד לרוחניותו, הצעתי לו לשחק עמי בקלפים... שיחקתי אתו עד הבוקר, עד ששכחו הדי הפעילות של אותו מקום נורא, בכך ניסיתי להצילו" נאנח הרבי

איך זה קשור אלינו?

ראינו תלמיד חכם שמתפלל אחר הזמן, שמפטפט במקום לנצל את הזמן, אין בזה הצדקה עבורנו לנהוג כך, עלינו לחקור תחלה ולהבין תחילה מהי הסיבה שבשלה הוא נוהג כן

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף קכו:

"עבדי הוא וחזר ואמר בני הוא, נאמן, דמשמש לי כעבדא קאמר"

למדנו בגמרא השבוע: נאמן אדם לומר 'איש פלוני - בני הוא', ואם לאחר מכן חזר ואמר שהוא עבדו, שוב אינו נאמן להוציא מעדותו הקודמת. אך אם אמר על פלוני שהוא עבדו, ולאחר מכן חזר בו ואמר 'בני הוא' אנו מקבלים את דבריו, שדבריו הראשונים מתפרשים כך: "הוא בני שמשמש אותי כעבד"

בן שאביו קוראו 'עבדי', מלבד שאין בכך כל בזיון, יש בכך שבח, שכן אין נכבד מזה המשמש את אביו כעבד

מגדולי רבני אלכסנדריה שבמצרים היה רבי מיימון בן עטר, כל יומו היה גדוש בצרכי הרבים, במסירת שיעורים, בבניית תלמודי תורה ומקוואות, ועוד. באחד הימים נפטר אביו ואמו נותרה בודדה וחולה, רבי מיימון חרד לשלומה אך לא היה לו את הפנאי לבוא לטפל בה ובביתה. הדבר טרד את מנוחתו עד שמצא לכך פתרון; אמנם ביום הוא עסוק בצרכי הקהילה, אך לילותיו פנויים... וכך מידי לילה לאחר שסיים את עסקיו פנה לבית אמו, שם הפשיל את שרווליו, ניקה את הבית, ערבב בסירים ושפשף בכביסות...

איך זה קשור אלינו?

המשרת את הוריו כעבד, בכל שירות שהוא, אין דבר נכבד מזה

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף קכו.

"אנן מזרעא דיוסף דלא שלטא ביה עינא בישא"

בגמרא השבוע פסק רבא: שתי נשים של אדם אחד שילדו שתייהן ביום אחד, אחד מהם הבכור אך לא ידוע מיהו, השנים מייפים זה את כוחו של זה ותובעים יחד את החלק הכפול המגיע לבכור בירושה, אלמלא כן יכולים האחים לדחות כל אחד מהם בטענה שאינו הבכור. כאשר לבסוף התברר לרבא כי טעה בהלכה זו, הוא ציווה למחר ולהוציא כרוז שטעה בהלכה

אנשים גדולים ידעו להודות בטעות, בכך הוכיחו עוד יותר את גדלותם

לא מזמן הלך לעולמו אחד מגאוני ירושלים הנודעים, רבי רפאל רייכמן. כבחור עילוי נהג רפאל רייכמן הצעיר לשלוח מאמרים לקבצים תורניים שיצאו מעת לעת, ולימים סיפר מעשה שהעיד על גדלותו של רבה של ירושלים, רבי צבי פסח פרנק: "באחד מאותם מאמרים" סיפר "העזתי לחלוק על פסק הלכה של הרב פרנק. לימים נישאתי לבתו של רבי מיכל שלפוברסקי שכנו של הרב פרנק, החותן הזדרז להציגי בפני שכנו הדגול... נבוכתי, אלא שהרב פנה אלי במאור פנים: 'האתה הוא שפרסמת את המאמר אודות הפסק שפסקתי? כמה שצדקת אז...'. אז נוכחתי בגדלותו האמתית של גאון ההלכה

איך זה קשור אלינו?

להודות בטעות זה לא כל כך נעים, אך פחות נעים הוא לא להודות...